

پسماندهای الکترونیکی (**E-waste**) به پسماندهای دستگاه‌های الکترونیکی مصرف شده و قطعات آنان (از قبیل تلفن‌ها و کامپیوترها، لوح فشرده و...) که حاوی فلزات خطرناکی مانند سرب، کادمیوم و جیوه هستند گفته می‌شود که در صورت رهاسازی در طبیعت پس از پایان عمر مفید و عدم بازیافت صحیح، آلوده‌کننده خطرناک محیط زیست به‌شمار می‌روند.

فرآیندهای کاملاً مطمئن و امنی برای مدیریت پسماندهای الکتریکی و الکترونیکی هنوز وجود ندارد. بازیافت کنترل شده این پسماندها بسیار بهتر از بازیافت، پسماندسوزی و دفن غیرکنترل شده خواهد بود، اما در هر صورت احتمال برخی ریسکها و خطرات غیرقابل اجتناب تلقی می‌گردد که این مسأله بدلیل وجود ترکیبات خطرناک در این پسماندها می‌باشد. برای کاهش این ریسکها لازم است سیاست تولید محصولات با محتوای کمتر این ترکیبات خطرناک اجرایی گردد. علاوه بر این، در یک دید گسترده تر راه حل رفع مشکل پسماندهای الکتریکی و الکترونیکی، کاهش کمیت تولید این پسماندها می‌باشد. علاوه بر کاهش تولید پسماندها، استفاده از محصولات الکتریکی و الکترونیکی که دارای عمر مفید بیشتری هستند و راحت تر تعمیر، بروز و بازیافت می‌شوند باید توسعه پیدا کند. هدف نهایی اطمینان از کاهش تولید پسماندهای الکتریکی و الکترونیکی و مدیریت پسماندهای تولید شده با استفاده از روشهای بازیافت و امحاء در بهترین شرایط ممکن برای کاهش اثرات سوء آنها بر سلامت انسان و محیط زیست خواهد بود.

با توجه به مشکلات عدیده درخصوص مدیریت پسماندهای برقی و الکترونیکی، دفتر آب و خاک سازمان جلسه ای با حضور ذی‌مدخلان بخش خصوصی و اساتید دانشگاههای کشور برگزار و نسبت به طرح مباحث در این حوزه و درخواست شرح خدمات از ایشان برای مدیریت صحیح زیست محیطی پسماندهای مذکور اقدام نمود.